

Ei Toijalaa etäämmäs

Seppo Jokinen on luvannut lukijoilleen, ettei hänen komisario Koskisensa enää lähde Tampereelta Toijalaa etäämmäs.

Juha Virkki
Tommi Anttonen, kuva

Ei tiennyt Seppo Jokinen kirjoittavansa poliisiro- maania saati romanisaria, kun hän paukutti vuonna 1996 esikoistaan, joka ilmestyi nimellä *Koskinen ja siimamies*. Tavoitteena oli Hervantaan sijoittuva lähiöromani, jossa sivuhenkilönä oli rikosylikonstaapeli Sakari Koskinen. Hahmo otti kirjailijan valtaansa, ja elokuussa ilmestyy jo kymmenes *Komisario Koskinen Tampereelta* -kirja.

”Tampereen kieltä en käytä. Se ei kirjoitettuna yksinkertaisesti toimi.”

– On väitetty, että olen paljon Koskisen näköinen, mutta se oli kyllä silkka vahinko. Moni on ihmetellyt, ettenkö olekaan ammatillani poliisi, *Tampereen tietotekniikkakeskuksessa* pääoperaattorina leipätyötään tekevä Koskinen, ei kun Jokinen nauraa.

Sakari Koskinen on suomalainen peruspoliisi. Rauhallinen, ajoittain äksy ja naisuhteissaan nuhjaileva. Mutta ennen kaikkea hän on tamperelainen. Kymmenestä Koskis-kirjasta yhdeksän sijoittuu Tampereelle, näistä kolme Hervantaan. Kirjassa *Koskinen ja kreikkalainen kolmio* komisario seikkaili Kreikan saaristossa, mutta kerta riitti.

– Lukijoilta ja kriitikoilta tuli heti kielteistä palautetta. Yhdessä kirjassa Koskinen kävi Turussa ja ruotsinlaivalla, ja sitäkin jo kammoksuttiin. Lupasin sitten julkisesti, etten enää päästä Koskista Toijalaa kauemmas, Jokinen virnuilee.

Seppo Jokinen on paljasjalkainen tamperelainen ja allekirjoittaa viisauden, jonka mukaan kirjailijan on kirjoitettava siitä, minkä tuntee. Siis tamperelaisesta elämästä.

– Haluan sijoittaa rikokset oikeisiin tapahtumapaikkoihin, koska se tekee niistä uskottavia, arkirealistista viehättynyt Jokinen sanoo.

Jokinen on saanut paljon palautetta kirjojensa tunnollisesta miljöökuvauksesta. Itse hän on siitä hieman yllätynyt.

– En harrasta tarkkaa valokuvamaista tapaa, vaan pyrin antamaan lukijalle vihjeitä paikasta, jotta hän pystyy muodostamaan päässään kuvan siitä. Varon liian tarkkaa kuvausta, Jokinen sanoo.

Koskis-kirjoista löytyy myös kuvitteellisia paikkoja. *Raadon- syöjässä* esiintyvä paperitehtaan atk-osasto sijaitsee oikeasti muualla, ja *Hukan enkeleissä* Kissanmaalle sijoitettu palvelutalo on olemassa vain kirjan sivuilla.

– Kaksi eri ihmistä on käynyt kysymässä minulta, missä Kissanmaalla se oikein sijaitsee, kun he ovat turhaan yrittäneet sitä etsiä.

Tapahtumapaikka ei ole Seppo Jokisen kirjoissa pelkkä paikka, vaan sillä on myös symbolisia ulottuvuuksia.

– Se on hieman mysteeri minullekin, mutta esimerkiksi *Siimamiehessä* tytön ruumiin löytyminen Hervannan Kanjonin sillan alta korostaa tytön pienuutta. *Vilpittömässä mielessä* -romaanissa Tammerkoski on tarinan alku ja loppu: kirja alkaa yläjuoksulta ja päättyy alempana. Paikkojen tehtävä on tukea tekstiä, Jokinen määrittelee.

Kirjailija on saanut pelkätään myönteistä lukijapalautetta kirjoittamastaan Tampereesta. Hervantalaiset ovat jopa palkinneet hänet romaaneistaan, ja Jokinen tunnustautuukin Hervannan puolestapuhujaksi.

– Tilastojen mukaan Hervannassa tehdään vähemmän rikoksia kuin muualla Tampereella. Eivätkä ihmisten ongelmat täällä johdu Hervannasta, Jokinen vakuuttaa.

Koskis-kirjoja on tavattu arvosteluissa luokitella mustamakkaran makuisiksi proosaksi, joissa on verkkaisen hämäläinen riento. Rajansa on silti Jokiseläkin.

– Tampereen kieltä en käytä. Se ei kirjoitettuna yksinkertaisesti toimi. Tamperelaisuus on paljasjalkaiselle kirjoittajalle ehkä niin kielen sisään rakennettua, ettei sitä itse huomaa, Jokinen epäilee.

Hän pitää Koskis-romaanien yhteiskunnallisina kirjoina, koska ”realistinen poliisityön ja rikosten kuvaaminen tekee niistä automaattisesti yhteiskunnallisia”.

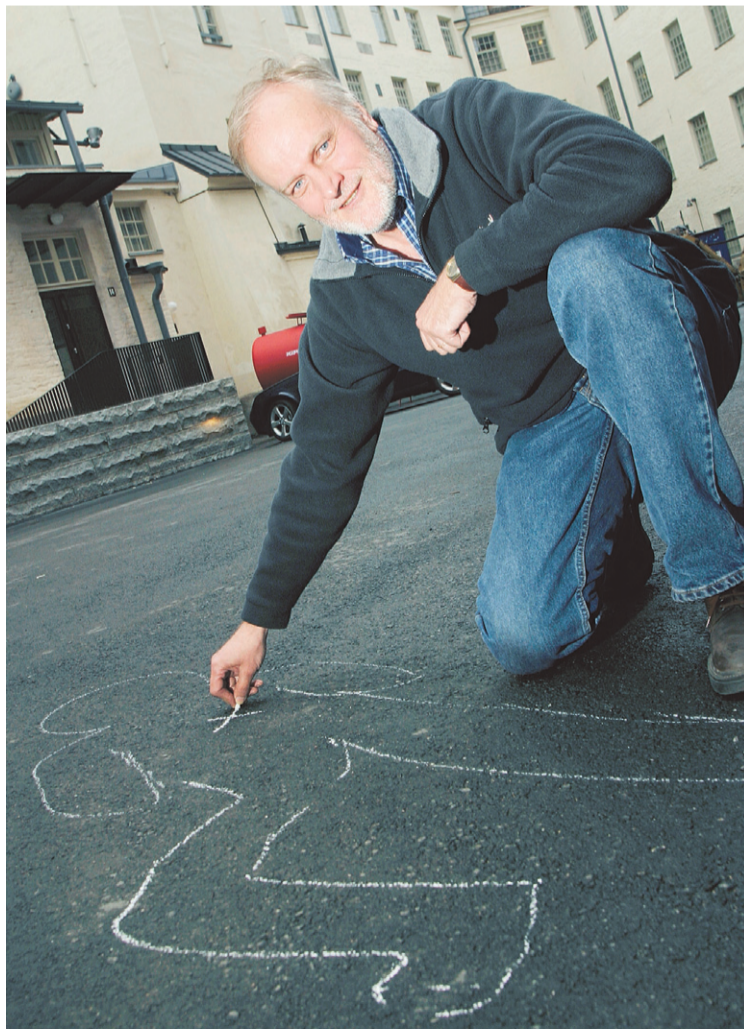
– Parissa kirjassa on mukana ammattirikollisia, mutta muutoin ihmiset enemmän tai vähemmän ajautuvat tekemään rikoksia. Yhteiskunnallisuus ei

aina tarkoita epäkohtien etsimistä, vaan arkielämän kuvaamista sen eri tasoilla, Koskinen sanoo.

– Ensisijaisesti pyrin kirjoittamaan luettavan kirjan. Jos siinä samalla pystyn sanomaan jotain rivien välissä, niin miksi en käyttäisi tilaisuutta hyväkseni, Seppo Jokinen summaa.

→ Seppo Jokisen uusin Koskis-romani, *Sana sanaa vastaan* (Karisto) ilmestyy elokuussa.

Ruumis takapihalla. Seppo Jokinen on saanut tunnustusta kirjojensa tunnollisesta miljöökuvauksesta.

Koskis-kierros Tampereella

Reitti pohjautuu *Vilpittömässä mielessä* -romaanin tapahtumiin.

1. Sori eli poliisitalo

Komisario Sakari Koskisen ja kollegoiden työpaikka.

2. Kulmakrouvi (oik. Sorin krouvi)

Poliisiaseman nurkilla sijaitseva kapakka, jossa poliisit tapaavat käydä oluella. Komisariksi ylenemisen

jälkeen Koskista ei muisteta aina kutsua mukaan kapakkaan.

3. Tammerkoski ja Satakunnan kadun silta

Ojasaaren ruumiin nostopaikka.

4. Finlayson

Tero Mikael Järvinen työskenteli Finlaysonin alueella it-firmassa ja hypäsi sen katolta Tammerkoskeen.

5. Tampella

Martti Ojasaari tuupattiin Tammerkoskeen täällä.

6. Kyllikinraitti

Kurdinaisen surmapaikka sisäpihalla.

7. Hervanta

Komisario Koskisen henkinen ja fyysinen koti.

